Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tyrii puenerit. Audiens hec quirin dixit. Lucret
q̃ animã meã xp̃c puos hoc m̃. Habeo filiã ad
ultã. & uolo eã uiro dare. cui aspectũ qui de pul
chritudo ẽ decorat. & collũ ei struma circũdat.
hanc uos saluã facite. & ẽ ferã ei omã. & uobiscũ
confiteor xp̃m. Dix̃ ei sc̃s alexander. Vade uade.
& adduc eã. ad carcerẽ ad me cito. & tolle boiã de
collo meo & impone ei. & fac simul eã manere
cũ boia & mane illã inuenies saluã. Dic̃ ei q̃rin.
Et tu cũ sis in domo mea q̃m te inueniã in car
cere. Respondit ei sc̃s alexander. festinant ua
de. quia q̃ me addux̃ huc pusq̃ tu uenias re
duci me ibi nẽ faciet. Hec cũ dixisset egressẽ
& uoluit aptũ dimittere locũ. ubi clausũ tene
bat hermen. dic̃ ei sc̃s Hermes. & sc̃s alexander.
Claude more solito. Et cũ nollet coegerũt illũ. &
clausit. Et cũ s̃ uale dicerẽt orantes. ecce infan
tulus ille cũ facula parat. aptit ei fenestrã di
cens. Sequere me. Et intra unũ punctũ bore
reuocauit eũ in carcerẽ. eiq; uincula reposu
it & abscessit. Post ṽ unã horã uenit ad custodes
iiii uiros q̃rin q̃s ante ima carceris posuit. & cũ
inuenisset eos uigilantes & claustra omã inte
gra atq; signata sic dimisit apiens uidit sc̃m
alexandrũ. ad cui pedes p̃cidens cep̃ clamare
dicens. Paco dn̄e ut ores p me ne ueniat in di